

Протокол

№

гр. София, 09.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **618** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 15,08 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ „РЕЗОН“ ООД – редовно уведомен, представлява се от адвокат М. Х. и адвокат Ж., с пълномощни по делото.

ОТВЕТНИКЪТ председателят на Патентно ведомство – редовно уведомен, представлява се от юрисконсулт Б., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА MOBILE.DE G. – редовно уведомена, явяват се адвокат Г. и адвокат С., с пълномощни по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид липсата на процесуални пречки,

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА молба от адвокат Ж., процесуален представител на жалбоподателя, постъпила на 07.10.2022 г., в която са посочени конкретно номерата на фактурите, чиято автентичност се оспорва.

СЪДЪТ връчва препис от молбата на ответника.

АДВОКАТ Ж.: Искаме да уточним, че оспорваме всички фактури, които са представени по делото, а с оглед на процесуална икономия сме изброили малка част от тях - 79 бр.

ЮРИСКОНСУЛТ Б.: В случая предоставям на преценка на съда, но както вече беше

казано в предишното съдебно заседание беше допуснато откриване на производство за оспорване истинността на документите.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА молба от адвокат Г., процесуален представител на заинтересованата страна MOBILE.DE G., постъпила на 11.10.2022 г., с която изразява становище във връзка с искането за оспорване на тези документи.

СЪДЪТ връчва на препис от молбата на жалбоподателя и ответника.

АДВОКАТ Г.: Поддържа молбата, като подробни съображения сме изложили в нея. Считаме, че искането на жалбоподателя за откриване на производство по чл. 193 от ГПК е неоснователно. В случая просто не са налице изискванията на закона да се открие такова производство.

АДВОКАТ Ж. и АДВОКАТ Х.: Ние оспорваме, че не са автентични, че не са издадени от този автор и съдържанието. Самата фактура може би е издадена от него, но не в този вид, в който се съдържа в делото. Считаме, че така представените фактури имат дописвания, добавяния и не отговарят на оригиналите. Моля да ги задължите да представят оригиналите.

ЮРИСКОНСУЛТ Б.: В случая, тъй като в това представено становище е посочено, че фактурите са в електронен вид, то единственият начин е да се изследва автентичността на тези документи е в електронен вид, следва да се представят. Но, дори да бъде представен такъв диск, ние не може да разберем дали това са автентичните. В смисъл, за целта би трябвало да се извърши такава експертиза нали, но не че предлагам да бъде извършена такава експертиза. Считам, че дори да се представят няма смисъл от това производство за мен, тъй като фактурите са в електронен вид.

АДВОКАТ С.: Представена е разпечатка на електронния документ по смисъла на ГПК.

АДВОКАТ Ж.: И след това има зачертавания в електронния или в хартиения вариант – къде е зачертаването?

АДВОКАТ С.: Това въпрос ли е! Ние разполагаме с пълната версия на оригиналната електронна фактура. Ако се стигне до това, ако трябва да се извършва някаква експертиза, фактурите са заличени, с оглед запазване на конфиденциалност, на каквато ние имаме право. Готови сме да предоставим пълната версия на фактурите, ако се наложи на вещото лице или на такъв експерт със специални знания, за да направи необходимите проверки.

СЪДЪТ указва на заинтересованата страна, че е недопустимо да представя доказателства на вещото лице, които не са представени по делото. Вещите лица могат да изготвят заключенията си само въз основа на приети по делото доказателства.

АДВОКАТ С.: Ще ги представим и на съда, но въпросът е, че така няма да се опази поверителността на информацията и тя ще стне достояние на насрещната страна.

АДВОКАТ Г.: Ние в молбата сме изложили подробно, че тези фактури не са подписани, но доколкото подписът не е реквизит на фактурата. Това е една от причините да твърдим че искането за откриване на производството по чл.193 е неоснователно, тъй като нямаме подписи.

СЪДЪТ като взе предвид становището на страните приема, че по делото са представени възпроизведени на хартиен носител електронни документи, представени като препис, заверен от заинтересованата страна на основание чл. 184, ал. 1 от ГПК

във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАДЪЛЖАВА заинтересованата страна да представи посочените в молба на жалбоподателя от 07.10.2022 г. фактури на електронен носител.

УКАЗВА на страните, че в съдебното заседание, ще бъде възпроизведен електронният документ, като срокът за оспорването му ще тече от това заседание.

ПРЕДУПРЕЖДАВА заинтересованата страна, че непредставянето на посочените фактури на електронен носител може да бъде ценено съгласно чл. 161 от ГПК като създаване на пречка за събиране на доказателства. В този случай, съдът може да приеме твърденията на жалбоподателя за доказани.

АДВОКАТ Ж. и АДВОКАТ Х.: По отношение искането ни за отправяне на преюдициално запитване до СЕС – то е относно съответствието на § 5 от ПЗР на ЗМГО с правото на ЕС, като гледаме предвид принципите като източник на правото, но в съответствие на национална правна норма. Има твърде голяма практика за това дали националната правна уредба, в която е предвидено самостоятелно средство за защита, е в съответствие с правото на ЕС. Припомням делото К.. Разпоредбата на § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗМГО в сила от 17.12.2019 г. проявява действието си по отношение на всички производства, по които не е постановено решение. Във връзка с това, че тази разпоредба производството може да е започнало, да е продължило и липсата на решение поставя страната, която е участник в това производство, в нелегитимно очакване, че ще има нов начин, по който ще бъде решен нейният спор, какъвто е случаят. Защото в този случай когато имаме нов начин на решаване, вече въпросът за използването на марката се отрежда към един друг момент, а не към момента, в който е започнало и се е развило. Има едно или две решения, да вярно е, че това са материалноправни основания, но действието им е ретроактивно. Има решение мисля, че на ВАС, в който той казва има относително ретроактивно действие. И в едно развито производство, в което ти доказваш, че си използвал марката пет години преди датата на подаване на опозицията, изведнъж идва новата правна норма, която ти казва: „А. всичко това, което ти направи до сега и според което ти очакваше да бъде решено, вече не е така“. Има дата, от датата на влизане в сила на Регламента, мисля 15.10. 2017 г., в регламента е записано, че всички процедури, които са инициирани, преди тази дата се решават по стария ред. А в националния закон няма. Тези процедури, които са започнали по новия регламент, то ако по всички регламенти, в рамките на ЕС е така – процесуалните производства, които са започнали при действието на един регламент... Ние не искаме тълкуването на националната норма, ние искаме „е ли“ тази разпоредба на § 5, ал. 1 в съответствие с правото на ЕС – това е. При което, ако те констатират, че е – ок. Ако те констатират, че не е, тогава съдът, без да се задължава законодателят да променя тази норма, съдът ще трябва да не я прилага. Да ни кажат противоречи, или не. Ако има съмнение съдът – тогава ще пита, ако няма съмнение – тогава да приложи принципите на право на ЕС. Ако няма съмнение, че тази норма е в противоречие с правото на ЕС.

СЪДЪТ намира, че разпоредбата на § 5, ал. 2 от ПЗР на ЗМГО във връзка с прилагането на чл. 58, ал. 1 от същия закон и чл. 38“г“, ал. 6 от отменения ЗМГО, е

достатъчно ясна и не се налага нейното съответствие с разпоредбите на Регламент /ЕС/ 2017/1001 да бъде преценявано от СЕС, по реда на производството по преюдициални запитвания. Преценката за съответствията на националните разпоредби с правото на ЕС и прилагането на принципа за върховенството на правото на ЕС, е изцяло от компетентността на националния съд, в случаите, когато той няма съмнения. Тъй като в настоящия случай, съдът няма съмнения относно тълкуването и прилагането на националната правна норма, то не възниква и нужда да отправя искане за преюдициално заключение – това е част от правните изводи, които съдът ще обоснове с крайния съдебен акт.

По тези съображения СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС относно съответствието на разпоредба на § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗМГО с правото на ЕС

АДВОКАТ Ж. и АДВОКАТ Х.: Представяме и моля да приемете само за сведение съдебна практика, а именно две решения по дела, които са между същите страни и една справка от сайта на ПВ, от която е видно, че както твърди и заинтересованата страна, че имат фамилия от марки, така и ние в качеството си на жалбоподател, също сме регистрирали фамилия от марки, с което се повтаря фигуративната марка, която е по настоящия спор, с копия за страните. Това е във връзка с преценката на – Възможно ли е въвеждане в заблуждение на потребителите?

ЮРИСКОНСУЛТ Б.: Да се приеме за сведение.

АДВОКАТ Г.: Считаме, че представените разпечатки не са относими към спорния в настоящото производство въпрос. Предоставям преценка на съда дали да ги съобрази.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства от жалбоподателя, като те ще бъдат ценени по същество с крайния съдебен акт в съвкупност с другите доказателства.

СЪДЪТ за събиране на доказателства,

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 11.01.2023 г. от 14,20 часа, за която дата и час страните – уведомени от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,36 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: